

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 " — "
Negyedévre . . . 2 " 50 "
Egy hóra . . . — " 85 "
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT. Mária-u. 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével
szemben,
hová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó föl-
szólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztési iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
I. EMELET

hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény
intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk!

Hirdetvények

a kiadóhivatal veszi fel!

Egy választás tanulságai.

Pécs, 1896. augusztus hó 28.

Tegnap zajlott le a dunapataji kerületben a képviselőválasztás, a melynek lefolyása minket, pécsieket kétszeresen érdekelt: először, mert a függetlenségi párt zászlajával a Pécssett is közkedveltségnek örvendő Förster Aurel lépett ott a sorompóba; másodsor pedig, mert ez az időközi választás mintegy próbakövét képezte a küszöbön levő általános választásoknak s azokra vonatkozólag igen üdvös tanulságokat szolgáltatott az országos politikai pártoknak, különösen pedig a függetlenségi és 48-as pártnak, a melyeknek megszívlelése s azokból a konzekvenciák lelkiismeretes levonása hazafias kötelességét kell hogy képezze pártunk vezérférfinak mindkét pártárvonalon.

Abban a dunapataji kerületben, ahol az 1892-ki általános választásnál a kormány által rendkívüli eszközökkel támogatott Gajary csufos vereséget szenvedett az ellenzéki jelölttel szemben, most a kormánypárt jelöltje győzött, dacára annak, hogy az ellenzék vezérférfinai álltak ki a sikra s lelkesítették a választókat olyan fényes szónoklatokkal, a melyek bármely nemzet politikai életében számot tennének, s azt a zászlót, a melynek védelmében azok elhangzanak, biztos diadalra segítenék.

Nálunk másképp történt, pedig köz tudomásu tény, hogy a dunapataji kerület választó polgársága tulnyomóan ellenzéki elveket vall s így a vélemények szabad nyilvánulhatása esetén az ellenzéki jelölt nevének ily fényes tehetségek sikra szállása nélkül is diadallal kellene kikerülnie az urnából.

Vajjon mi okozta azt, hogy ez még sem következett be a tegnapi választáson?

Az a körülmény, hogy a kormánypárti jelölt érdekében nyíltan folyt a legszemérmetlenebb vesztegetés, egymaga ezt az eredményt nem idézhette elő; mert hisz ezt a gyalázatos lelekvásért az ellenzéknek minden választásnál számításba kell vennie; a kormánypárt részéről annyira megszokott választási visszaélés ez, hogy a korrumpált választók már az ellenzék táborában is kezdik megkövetelni, mikép legszentebb polgári joguk gyakorlataért a borra való — fuvarpénz és napidij képeben — járjon nekik.

Igaz, hogy földmivelő polgárságunknak mindinkább súlyosbodó nyomoruságos helyzete, az általános gazdasági válság nagyon előmozdítja ennek az utálatos nyavalyának az elterjedését, de mentsegül mégsem szolgálhat, hisz a józan választónak, még ha szem elől téveszti is a választói jog gyakorlatának magasabb ethikai oldalát s tisztán az anyagi érdekek szempont-

jából cselekszik, be kell látnia azt, hogy meggyőződésének pár forintért való áruba bocsátásával nagyon rossz vásárt csinál; mert az a Judás-pénz, amit szavazataért bezsebel, anyagi helyzetén mitsem lendít, míg az így diadalra segített hatalom egyéb utakon százszorosan veszi el tőle azt az értéket, a melyet neki a választáskor kőnyán odadobott.

Nagyban dolgozott a dunapataji kerületben a kormánypártnak egy másik dicsőséges fegyvere is: a hivatali presszió, a hatalmi erőszak. Sajnosan tapasztalható ez különösen az oly választásoknál, ahol az illető választókerületnek a hatalom aktív birtokában levő főtitkviselője pályáz a kerület mandátumára, mint ez Dunapatajon is történt.

Nincs ennél szemérmetlenebb eljárás; hisz már az a körülmény, hogy annak az aktív tisztviselőnek a választás alatt ezerféle módja és alkalmja van befolyásolni és megfélemlíteni a kormányzata alatt álló választókat, esetleges bukása esetén pedig hivatalában továbbra is megmaradván, végig üldözheti azokat, akik netán ellene szavaztak, lehetetlenné teszi a választók meggyőződésének szabad nyilvánítását.

De hát a „szabadelvű“ pártnak ebben rejlik egyik főerőssége s azért is ellemezte egyhangulag a kuriai bírások tárgyalásakor annak az indítványnak a

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Késő.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

A hulló csillagot se látja meg senki, a mig ott ragyog az égen a többi között. Csak mikor elindul és mind fényesebb lesz az utja, akkor válik ki rövid időre; akkor vesszük csak észre, mikor már — késő.

Ő is csillag volt. Éppen olyan szép, ragyogó csillag, mint a többi. De talán még a többinél is szebb. Rózsá volt az arca, eper az ajka, csillag a szemepárja; hát még a haj. Éppen odaillett az koronának arra a szép fejre.

A sorsa is olyan volt, mint a legtöbb csillagé. Alig vették észre. Mert hát nem ragyogott ott a mennybolt kellő közepében, hanem úgy huzta meg magát — a többi között; ott is a legutolsó helyen. Ott pedig senki se kereste.

Ki is menne ki az alvégre csak azért, hogy gyönyörködjék egyet a szépséges Bibor Julisban, ki ott szolgált egy félhelyes gazdánál. Hisz van a faluban, annak is kellő közepében elég szép leány. Igaz, hogy tán nem olyan, mint a Bibor Julis, de azokra egy egész hely, de kettő is kacsintgat. Az pedig sokat tesz.

Pedig de szerette volna Bibor Julis, ha

őt is észrevennék. Még csak azt se kívánta, hogy mindenki. Csak azt kérte az Uristentől, hogy Balogh Pista nézne rá más szemmel.

Pedig de hiába kérte. Hogy is lehetett kívánni, hogy a falu első legénye, a bíróné, a szűke Balogh Pista éppen arra a leányra vetné szemét, kinek még egy ágyra valója sincs.

De nem is törődött ám sokat vele Balogh Pista.

Igaz, hogy ugy vasárnap délutánként ott a kocsmá udvarán sokszor rajt feledte a szemét Bibor Julison, és néha-néha meg is forgatta karcu termetét. De hát megteszi ő ezt mással is, — gondolta magában.

Meg azt se lehet eltagadni, hogy biz' sokszor elkerült ő kigyelme arra az alvégnék, ha a mezőre ment; pedig ezzel nagyot került. — De nem ám a Bibor Julis kedvéért. Jobb az utja arra.

Legalább is ő azt mondta, mikor a többiek ezt hányták föl előtte.

— Hisz' ha azért a lányért járnék — szokta volt mondani — akkor csak szóba ereszkedném vele hébe-hóba. Pedig én még meg nem szólítottam az otthonában, sem az utcán.

Nem ám, mert meg nem engedte a büszkesége, mely még az apjáról származott beléje. Pedig ha tudta volna, hogy az a szegény teremtes hogy epekedett utána, egy szaváért, egy pillantásáért, hát tán mégis csak megszólította volna egyszer-kétszer.

De hát ő nem tehetett arról, ha nem látott annak a leánynak a szívébe.

Nagy nap van Gardonyban. Nem is lehet csodálni. A bíró fia lakodalmát tartja a falu leggazdagabb leányával. Meg is látszik a mód.

Két hosszú sátor nyújtózik végig a bíró udvarán. Alatta a terített asztalok várnak a meghívott atyafiakra, vendégekre. Hát még a hivatalnok mennyien lesznek!

Nem mindennap van ám ilyen lakodalom. Meg nem is mindennap huzza ám a városi banda a talp alá valót. Meg is látszik ám az egész falun. Talpon van az apraj nagyja. Mindenki ki akarja venni a maga részét a vigságból, meg a muzikaszból.

Csapó Mihályékat is meginvitálták a lakodalomra. Illett is, mert atyafiságban állott a bírógazdával. Igaz, hogy csak félhelyes polgár, de rokon. Majd legalább segít a gazdának tenni-venni; a felesége meg a konyhában. Mivel pedig Bibor Julis éppen Csapóéknál szolgált, hát őt se hagyták otthon. Hisz' lesz ott dolga egy fehércelednek.

Pedig de szívesen elmaradt volna erről a lakodalomról. Hisz ugy is majd megszokadt a szive, ha arra gondolt, hogy Balogh Pista esküvője van ma. Hát még most neki is el kell mennie s végignézni, hogyan mulatnak ott. Hogyan karolja át más derekát Balogh Pista, hogyan csókolja más ajkát.

Pedig el kell mennie. Mivel is mentené

törvénybe való felvételét, a mely szerint a közigazgatási tisztviselő a saját kerületében való fellépéstől eltiltassék.

A vesztegetés és a járási főtisztviselő érdekében kifejtett hivatalos presszió azonban még nem biztosíthatná volna az eredményt egy oly kiválóan ellenzéki kerületben, a minő a dunapataji: ehhez a a pártviszonyoknak az a ziláltsága volt szükséges, amely ez idő szerint az ellenzéken uralkodik s a mely biztosan hajtja a vizet a kormánypárt malmára.

A néppártról nem is szólunk, csak rámutatunk arra a tagadhatatlan tényre, hogy ez a párt, a mely oly elkeseredett harcot hirdet a kormány ellen, Dunapatajon a legkedvesebb baráti szolgálatot teljesítette passzivitásával a kormánynak.

Ezt a passzivitást mégis értjük, mert hát Förster határozottan kijelentette, hogy a néppárthoz neki semmi köze s így attól támogatást nem is várhatott; de határozottan kárhoztatnunk kell a függetlenségi és 48-as párt Just-Eötvös árnyalatának magatartását, mert hiteles értesülésünk van róla, hogy a kormánypárt győzelmét legnagyobb részben ennek köszönheti.

A személyes — sőt mondjuk ki nyíltan — a felekezeti torzalkodások által elvakított korifeusoknak nem volt elég Försternek az a férfias nyilatkozata, a melylyel megtagadott a néppárttal való minden közösséget, titokban áskálódtak ellene s készítettek elő kárörömmel fogadott bukását csak azért, mert Förster az Ugron párthoz tartozónak vallotta magát s mert Ugron Gábor oly nagy hévvel tette ki magát érdekében.

Nos hát, most jobb a függetlenségi elvre nézve, hogy a kormánypárt elhódított egy kerületet az ellenzékétől?

Ne játszunk uraim kétszínű játékokat az elvekkkel; a kit a kormánypárt vonz azért, mert a viszonyok kényszerítő hatalmának engedve az egyházpolitikában —

de csakis ebben — a szabadelvű irányzat utjára lépett, az álljon be kormánypártinak, de ne hazudja magát függetlenségi-nek, a mikor a függetlenségi zászlót lobogtatók ellen agyarkodik, csak azért, hogy ezek minél kevesebb alkalmatlanságot csináljanak a „szabadelvű“ kormánynak.

H i r e k.

Pécs, 1896. augusztus hó 28.

A jövő fényképei.

A még nyugodtan dolgozó s még nyugodtabban alvó fotografusok nem is sejtik, hogy mily fontos kötelességek várnak rájuk a jövőben, amikor már nem lesz elég az, sőt egyáltalában szükségtelenné is válik, hogy a gép előtt álló urat vagy hölgyet csendes mosolygásra, vagy barátságos arcvágásra szólítsák föl. Nem lesz pedig szükség azért, mert a fényképésznek olyan tulajdonsággal kell birni, amelynek segítségével a gép elé kerülő személy lelkivilágával és karakterével teljesen tisztába jön.

Egy fényképészeti ujságban ugyanis hosszabb cikk jelent meg s ennek írója azt követeli a jövő fényképészeitől, hogy ne csak közönséges fényképeket csináljanak, amelyekről az illetőket meg lehet ismerni, de olyan fotografiákat állítsanak elő, amelyek elárulják, hogy az eredetinek milyen a karaktere, milyen a gondolkodás módja s hogy körülbelül mi a mestersége.

A cikkíró — aki a fényképészetet a szépművészetek sorába akarja iktatni — azt kívánja, hogy a fotografusok lélekbuvarok legyenek s csak akkor fogjanak hozzá művészetükhöz, ha az embereket hosszú időn át tanulmányosták vagy ha a fényképet rendelő ur vagy hölgy az első tekintetre tisztán áll előttük. Egy egészen idegen arc első látására tudniok kell, hogy az illető milyen agyagból van gyurva.

Mondjuk, hogy egy fiatal nő rendel fényképet és semmit sem szól. A fényképész ez esetben rámereszi a szemét, a lelkébe mélyed, tanulmányoz és megmondja, hogy milyen Stellungban álljon, vagy üljön a gép elé. Ha ez megtörténik s a gép megtette a

maga kötelességét, akkor a kérdéses fiatal nő arcképe olyan lesz, amiből mindenki ki találja — amire másképen sohasem jönne rá — hogy a fénykép eredetijének három gyermeke van s e három közül a középsőt szereti legjobban, még pedig azért, mert azt Margitnak hívják.

A jövő ambiciózus fényképészenek mit sem lesz szabad tudni az anyagi érdekekről s épen ezért a szépítés mindörökké megszűnik. Ha egy ilyen emberismerő és gondolatot olvasó fényképésznél egy ifju pár jelenik meg, közvetlenül az esküvő után, nem szabad haboznia az igazság tekintetében s a vőlegény arcképét úgy adhatja vissza, hogy az a kép mindenkinek elárulja, hogy a vőlegény az esküvő előtt három ezer forinttal kisebb hozományt kapott, mint amennyit ígértek neki s mint amennyire várt.

A fotografiák ily körülmények között az emberek belső lelkivilágát is visszaadják s arcképek röpke megtekintése után nyomban tisztában leszünk azzal, hogy az illető pazar-e, vagy zsugori, vagy hogy kálomista-e, avagy római katolikus.

Az persze teljesen más, hogy a jövő derék fényképészei mily eszközök segítségével sajátítják el, a cikkező megkívánta gondolat olvasást s hogy egyáltalában hozzá jutnak-e? Annyi azonban kétségtelen, hogy ha a fölvetett eszme megvalósul s a fotografusok részletes lelket is adnak a fényképeknek, akkor a fényképészetnek löttek s minden fényképész becsukhatja a boltot, mert az ábrázatunkat oda állítjuk ugyan a gép elé, de a gondolatainkat és a természetünket nem mindig áruljuk el.

Napirend 1896. augusztus 29-én.

Naptár: szombat, aug. 29. — Róm. kath.: Ker. János fejtétele. — Prot.: János. — Görög-kel. (aug. 17.) Miron. — Zsidó: S. Ki Tova. — Nap kél 5 órakor; nyugszik 6 óra 28 percekor. — Hold kél este 8 óra 22 percekor; nyugszik délben. — Hőjárás: hőmérséklet 18 Celsius fok meleg légneműs 752. Kilátás a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: felhőzet, enyhe idő helyenkint csapadék zivatar várható.

— (A főispán látogatása.) A baranyamegyei földmivelőket tegnapelőtt délből a barakban meglátogatta Kardos Kálmán baranyamegyei főispán és hosszabb ideig

magát? Még kisütnék, hogy szereti Balogh Pistát.

Ugy elpirult erre a gondolatra, pedig senki se olvasta le róla. Aztán meg úgy félt annak a legénynek a szeme közé nézni, hátha még táncra is hívja.

De hiába félt. Elmentek a többiek, neki is mennie kellett.

Mikor odaért, egyenesen a konyhának tartott, ugyis tudta, hogy neki csak ott lesz dolga. Nem vendégnek, — szolgálónak jött ő a Balogh Pista lakodalmára. Hanem erre a gondolatra majd hogy ki nem csurrant a könnye.

De visszatartotta, nehogy észrevegyék. Ugy is olyan ferde szemmel nézett már rá Balogné. Hiszen nem is csoda, mikor olyan szomorú arcot vágott, mintha legalább is temetésre jött volna.

Arra is jött. A boldogságát temetik ma. Azért olyan szomorú.

Az volt a szerencséje, hogy nem igen ügyeltek rá s így nem vették észre, hogy mily gyakran töröli végig azt a bársonyos arcot a köténye csücskével. Ő se igen törődött a többivel, csak a maga dolgát végezte, azt is úgy immel-ámmal. Csak akkor rezzent föl, mikor Balogné asszony rápirított:

— Hát te Julis, mért vágas olyan keserű arcot, mintha az orrod vére folyna. Olyan lassan, anyámasszony módjára töröld azt a tányért, hogy győzze az ember várni. Pedig a Mihály sógor, meg a sógorasszony úgy el-

dicsérnek fünek-fának, hogy az ember azt gondolná, ég a kezed között a munka. Aztán lám, se teszi, se veszi a dolgot.

Még tovább is lármázott volna, a hogyan neki gabalyodott, ha hirtől nem hozzák, hogy jön a lakodalmos menet. Erre aztán elhallgatott Balogné asszonyom is és sietett ki a kapuba.

Persze, hogy a többi fehérceled se maradt a konyhában. A sok sütni-főzni valót rábisták a tűzre, maguk pedig ki a kapuba, vagy a konyhaajtó elé siettek.

Csak Bibor Julis maradt ott benn. Nem kívánta ő látni a lakodalmat. Neki az úgy is csak keserűségére van.

Mégis mikor odaértek a pitvarba, nem állhatta meg, hogy oda ne pillantson. A menyasszonyt látta, fején a myrthuskoszorúval, mellette állt Balogh Pista.

Hogy elszorult a szive szegény leánynak. El is fordult hamarosan s csak azon gondolkodott, hogy minek is kívánják tőle, hogy ő is itt legyen a Balogh Pista lakodalmán...

Most kezdődik még csak az igazi. Megvolt a jó vacsora; az első vőfény is elmondta már az asztali áldást, kívánván egészségére mindenkinek, a mit evett-ivott.

Alig is várta már a fiatalság, hogy vége legyen az eszem-iszomnak s táncra perdülhessenek.

A konyhából is kikerült a sütő-főző nép

s odaállt a többi közé. Most már nekik is van jussuk a tánchoz.

Bibor Julis is odatámaszkodott a sátorfához. Ő majd nézi, hogyan mulatnak a többiek.

És úgy belemertült a nézésbe, hogy még a könnye is kicsordult bele. Hiába törölte le az egyiket, jött utána már a másik. Tán reggelig ott állt volna, ha egyszerre csak ott nem terem mellette Balogh Pista.

— Hát te Julis, mért nem táncolsz? Mért vagy oly szomorú; bántott valaki? Mondd meg! Majd teszek róla. — Csak ne sirj galambom. Az én lakodalmomon ne sirjon senki, hanem mulasson, vigadjon, még ha — a szive szakad is meg.

Erre aztán átkapta a remegő leányt s úgy vitte magával a táncolók közé.

Az a szegény leány meg csak engedte magát. Ugy zakatolt a szive, mikor az a szálas legény átkarolta a derekát és oly bolondos gondolatok kergetőztek fejében.

— Hát miért is éppen őt viszi Balogh Pista táncra, mikor ott van a menyasszonya, meg az a sok módos lány. Talán csufolkodni akar vele? Talán ki akarja figurázni az ő szomorúságát?

Pedig ha tudta volna, hogy az a legény milyen szívesen táncol vele! Ha a szivébe látott volna!

Mikor abbahagyták a táncot s Balogh Pista is eleresztette a leányt, Bibor Julis szó nélkül elfordult s lassan, hogy észre ne vegyék, kiosont a gyümölcsösbe. Ott aztán neki

beszélgetett velük. Az inspekciónak teljesítő Herich Károlyné és özv. Rupp Jánosné ur-nők, valamint a jelenlevő Kovács Gyula dr. előtt a főispán elragadtatásának adott kifejezést a mintaszerű berendezés fölött és kijelentette, hogy Baranyamegyéből még egy 1000 fönyi felrándulást fog szervezni.

— **(Huszárok elvonulása.)** A pécsi 8 ik honvédhuszárezred legénysége holnap (szombaton) vonul el Pécsről a hadgyakorlatokra, Kálmán Frigyes ezredparancsnok vezetésével. Az ezred hadgyakorlati Kaposvárott és környékén tartatnak, hová a pécsi huszárok Sásdon keresztül vasárnap érkeznek meg. Ugyanide jön Marcalin keresztül a 8 ik huszárezrednek Keszthelyen állomásozó törzse Jóny László százados vezénylete alatt. A gyakorlatok szeptember 12-ig tartanak, mely idő alatt a pécsi huszárok Kaposvárott, a keszthelyiek pedig Jután, Kapos-Füreden, Csoknyán és Hetesen lesznek beszállásolva, sőt még Kaposmezőre is jut belőlük egy egész század. A huszárok szeptember 14 én jönnek haza a gyakorlatokról Pécsre.

— **(Hegedűs Feri a kath. körben.)** A „Pécsi Katholikus Kör”-ben folyó hó 30 án Hegedűs Feri az orsz. zeneakadémia növendéke hangversenyt ad, melynek műsora a következő: 1. Faust Fantasie (Sarasate.) 2. Zigeunerweisen (Sarasate.) 3. Les Arpiges (Vieuxtemps.) 4. Fantasie Tziganesque (Hubay.) 5. Violin Concert Nr. 1 (Paganini.) A hangversenyzőt Eckhardt ur zongorán, a 3 ik számnál Löhr ur mélyhegedűn fogja kísérni. Kezdeté esti 8 órakor. Szíves adományok a növendék részére beszerzendő jobb hegedű költségeire fordítatnak.

— **(Hordozható gázlámpák.)** A helybeli Fürst Lipót-féle szállító-cég tegnap este egy új találmányt mutatott be a sajtó képviselői előtt, két gyönyörű kiállítású, pompásan égő Auer-féle gázlámpát, mely nem

gázvezetékéből kapja a világosságot, hanem a beléje öntött gázolajból. Érdekesebben lepett meg bennünket ennek a két lámpának az intenzív fénye, melyet nyomban összehasonlíthatunk a helybeli gázgyár Auer égőivel, az új találmányú lámpák határozott előnyére. Mindemellett megvan az a nagy előnye ezeknek a hordozható gázlámpáknak, hogy jóval olcsóbb, mint a rendes gáz, vagy petróleum világítás, óránkint ugyanis csak egy kajcár áru világító-anyagot fogyaszt el egy égő. Egyébiránt a nagy közönség szeptember hó 6-án, a tüzlőtő testület által rendezendő tettei ünnepségen meggyőződhetik ezeknek a praktikus lámpáknak jóságáról. A legegyszerűbb konyhai lámpástól a legelegánsabb csillárig mindenféle változatban kaphatók ezek a lámpák, valamint a hozzávaló gázolaj is, még pedig kilónként 32 kr-ával a Fürst cégnél a Jókai-téren. Ennek az új találmánynak nagy jövőt jósolunk kisebb községek utcái világításánál, mert az évenkénti kiadás össze sem hasonlítható egy rendszeres villam- vagy gázvilágítás berendezésének költségeivel, sőt a petróleum világításnál is a mellett, hogy sokkal olcsóbb, tetemesen nagyobb fényt áraszt és kezelése is sokkal egyszerűbb.

— **(Barcsi műkedvelők.)** Barcs és barcstelepi iparos és kereskedő ifjú-ág folyó évi augusztus hó 30-án jótékony célu műkedvelői előadással egybekötött zártkörű táncestélyt rendez. Színre kerül: az „Árvalányhaj” eredeti népszimfő, dalokkal 3 felvonásban. Rátkay Lászlótól. Személyek: Bán Pál, gazdag paraszt, Steinerth Zsiga. Imre, unokaöccse, Csikesz József. József, távoli rokon, Haasz Sándor. Jámbor Vince, öreg tanító, Zumi János. Borcsa, felesége, Glodesch Karolina. Keve Rússa, árvaleány, Bogdán Rózika. Pörge Pali, Pörge Péter, testvérek, Krausz Géza, Benda János. Márton, Lajcsi kocsis Bán Pálnál, Gombkötő István,

támaszkodott a vén diófának s hagyta folyini könnyeit. Ugy se látja senki, most kedvére kisírhatja magát.

Pedig valaki mégis látta. Észrevelte, mikor idejött s utána ballagott

Az a valaki pedig a — Balogh Pista volt.

Mikor odaért közel a leányhoz, megállt. Ugy nézte, hogyan sir az a leány. S mikor látta annak a leánynak a fájdalmát, úgy érezte, hogy az ő szívének is keserűség szállja meg.

Odament a lányhoz, levonta a két kezét harmatos arcáról s úgy beszélt neki.

— Julis, mi bajod? Miért kerülsz bennünket? Mondd meg nekem bátran, igazán. Hiszen annyira . . .

Nem mondta tovább. Megijedt a leány szeméitől, melyek úgy csillogtak ott a sötétben.

— Kigyelmed azt kérde, hogy miért sírok? mi bajom? Hát kell azt kigyelmednek tudni? Eddig se kérdezte soh'se, mi bajom, s éppen máma jut eszébe! Menjen csak kigyelmed a többi közé, mulasson és ne törődjék a szegény Bibor Julis keserűségével.

De a legény nem mert, hanem átkarolta a leányt, odavonta magához és úgy suttozott neki:

— Mért kérdelek? Mert nem tudom nézni a könnyeidet. A szívem fáj, ha látom, hogy szomorú vagy. Julis nézz rám, tárd ki a lelkedet előttem, hisz' annyira . . . szeretlek.

Ezt már csak úgy nyögte a legény. De

a leány megértette. Ijedten kapta ki magát a legény ölelő karjai közül. Csak a kezét hagyta ott a legényében.

— Kigyelmed szeret engem, a szegény Bibor Julist! . . . Kigyelmed, — a büszke, gazdag Balogh Pista! . . . És most mondja ezt nekem, a lakodalma napján. Eddig nem szólt semmit. Félt talán, hogy a nyakába varrom magam. Ugy-e?

— Ne beszélj így Julis. Ne tépd össze szegény szívemet. Ugy is elég a bajom, keserűségem. Igen is, szeretlek már régtől fogva. De nem mondhattam meg. Száz oka van a hallgatásomnak. — Meg azt nem is mertem hinni, hogy te is szeretnél. Pedig szeretsz, látom a szemedből, kiérezem a hangodból. Hiába tagadnád. Mondd, galambom, ugy-e szeretsz?

Szegény leányt is elhagyta a bátorsága, az ellenállása. Hisz' oly jól esett neki hallania, hogy ez a büszke, gazdag legény mégis csak szereti őt. Oda borult a legény széles mellére. Onnan beszélt a szívéhez, közel volt hozzá.

— Szeretem kigyelmedet, régtől fogva szeretem. De mért nem mondta eddig. Tán boldogabbak lettünk volna. Így meg . . .

Nem tudott többet mondani. A legény is hallgatott. Csak a mulatók zaja hallatszott. Közbe-közbe egy borzító hang danája:

„Majd még eljő az az idő

Hogy szeretnél engemet . . .

Pedig az a legény de sokat akart mondani. Elmondani ennek a lánynak, hogy azért

Homman György. Gyurka, szolgáló, Pista, Julis, szolgáló, Bán Pálnál, Gombkötő István, Vindischman Nándor, Prunaer Aranka, Ágnes, Terka, Zeuska, leányok, Fekete Ilonka, Borsó Anna, Glodesch Mariska. Jegyző Schuman József. Biró, Nagy Sándor. Járásbíró, Fekete Lajos. Arató gasda, Steinerth Zsiga. Helyárok: személyenkint 60 kr. A szini előadás a szegények segélyezésére a színházban, táncestély a Barcstelepi Kassinó helyiségeiben tartatik. Az előadás kezdete 8 és fél órakor. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak és hírlapilag nyugtáztatnak,

— **(Szászéves templom.)** A sádi r. kath. templom szeptember 8-án ünnepli meg százéves fennállását, mely alkalommal nagy templomi bucsu lesz. Ugyanekkor szólal meg először az a három darab ujkészletű harang, melyet a jubileum alkalmosságára Gundy esperes készített a helybeli Ruepprecht cégnél. A számos meghívott vendég közt igen sokan lesznek Pécsről is.

— **(Jótékony célu ünnepély.)** A „Pécsi műkedvelők egyesülete” is készül szeptember hó 13 ára a július hó 30-iki katasztrófa alkalmával szerencsétlenül megsebesültek javára a Scholtz-féle sörházban millenniumi szüreti jelmez-ünnepélyre, mely egyúttal színelőadással és tánccal lesz egybekötve. Ezen a színelőadáson olyan műkedvelő tagok fognak föllépni, kik már itt Pécsen 25-ször lépnek fel nyilvánosan, így egyúttal a 25-iki fellépésüket is fogják ünnepegni. Az előadandó szindarab betanításával és rendezésével az egyesület buzgó elnöke Liebhard Jenő foglalkozik, ki időt és fáradságot nem kímélve oda törekszik, hogy az előadás sikerült legyen. A szindarab címét és abban közreműködő tagok névsorát a jövő héten fogjuk közölni.

— **(Névmagyarosítás.)** Kohon Izidor, tolnai illetőségű s ugyanottani lakos, vezetéknevét Kelemenre magyarosította.

nem mert neki szólni, mert úgy se lehetek volna egymásé; az apja nem engedte volna, inkább kitagadja. Ő meg úgy félt a szegénységtől.

Most tán odadná a gazdagságát ezért a leányért. De most már — késő.

De azért megmondta neki, hogy szereti. Legalább könnyebb lesz elviselni az életet, — a keserves gyötrelmet . . .

— Isten áldja meg kigyelmedet! Legyen boldog, olyan boldog, hogy az angyalok is megirigyeljék. Én nem fogom megirigyelni — soh'se. Csak arra kérem, hogy úgy néha-néha gondoljon arra a szegény Bibor Julisra is, ki . . . kigyelmedet . . . annyira . . . szereti.

Erre aztán elszaladt a leány. A legény meg csak nézte-nézte, még akkor is, mikor semmit se látott már belőle. Csak nagy sokára fordult a pitvarnak, lassan, mintha nagy teher nyomná a vállait . . .

— Hej, minek is nem szóltam neki előbb. Legalább boldog lettem volna. Így meg boldogtalan leszek vele együtt. Pedig . . . annyira . . . szeretem.

Huzd csak more . . . huzd keservesen . . . hisz van okod rája . . . Két szív boldogságát teremti el máma . . .

És a cigány huzza, valaki bele is kurjant a mulatók közt:

„Hej! de már akkor késő lesz . . .

Csontos Sándor.

— **(Katonáink a kiállításon.)** Budapesti idős csarudeink, a 44-ik és 52-ik gyalogezred legénységéből tegnap a kiállítás összesen 1898 katona nézte meg; 1527-en a 44-ik és 271 az 52-ik gyalogezredből.

— **(Kisasszony feleség.)** Egy regényes szerelmi história végső felvonása játszódott ma le a rendőrségen. A szerelmi história hősei Csapó Vendel, veszprémi megyei munkáslegény és Tamás Zsófia, mohácsi illetőségű leányszó. Vendel és Zsófia eszelőtt félévvel még Romeó és Juliát játszottak Mohácson és közös elhatározással Pécsre jöttek és itt — férj és feleségként szerepeltek. Nem eskette össze azonban más őket, mint a golya és tanujuk sem volt más, csak a hold. Node azért lakást béreltek maguknak Pécsen és boldogan élték át a mézes-heteket. A mézeshetek után azonban eltűnt körülük a boldogság, mert a legény azt vette észre, hogy a kisasszony feleség másoktól sem tagadja meg kegyeit. E miatt örökös lett köztük a perpatvar és végre is a legény azt vágta a kisasszony feleség szemébe, hogy ő neki nem kell, le is ut, fel is ut. Zsófia leányasszony kétszer se engedte est magának mondani és tegnap este 10 óra tájban, mikor a Vendel gyerek nem volt otthon, felpakkolta a cókókját és elment hazulról. Vendel azonban még elég jókor érkezett, hogy a kisasszony feleség távozását észrevegye és utána iramodjék. A szigetországon utol is érte és ott olyan verekedés fejlődött ki a szerelmesek között, hogy végre is a rendőrök választották szét őket és bekísérték mindkettőt a kóterba. Ma aztán kihallgatták őket és elrendelték a haza toloncoltatásukat. A két szerelmes tehát most el fog válni egymástól; a legény hazamegy Veszprémbe, a leány pedig Mohácsra és ezzel vége lesz a szerelmi históriának. A prózai végű szerelmi regényben az a legprózaibb, hogy a kisasszony feleségre bizony rábizonyult, hogy épen nem volt hű az ő kis urához. másokat is részesített kegyeiben és épen ezért egyelőre a városi kórházba szállították.

— **(Szőlőgazdák figyelmébe.)** A városi Tanács hirdetésében adja a szőlőbirtokos gazdák tudomására, hogy szeptember 18-ig jelentsék be, ha saját termésű boraikból a házi szükségletre szánt bormennyiség utáni italadó fejében a kedvezményes fogyasztási adót igénybe akarják venni.

— **(Tejgazdasági zsűritag.)** A földművelésügyi miniszter a szeptember 3—8-ig tartandó tejgazdasági kiállítás zsűrjét már megalakította. A zsűritagok közé a budapesti kereskedelmi és iparkamara részéről Bráza Kálmán pellérdi földbirtokos és nagykereskedő is beválasztott.

— **(Hazafiaság és — gyufaskatulya.)** Ez a kettő körülbelül úgy különbözik egymástól, mint a sündiszó és a gyuródesszka, az emberi élelmesség azonban mégis módját találta, hogy összekerüljenek és egymás hasznára legyenek. Persze, aki ennek a módját kieszelte, az nem volt magyar; még úgy sem, ha felekezeti különbségeket is számításba vesszük. Ellenkezőleg; a találmány német. Egyik barátunk ugyanis egy teljesen fölszerelt svédgyufa-

skatulyát vágott szobor Ausztriában (a hol fürdőzni járt) és hazahozta mintának. Ami rajta érdekes, az címlapja, mely a következő föliratot viseli: Schulvereins Zünder. Középen a cimere körül pedig: Zu Gunsten des Deutschen Schulvereines. A cimere pedig áll egy nagy német (fekete-vörös-sárga) színű paissból, rajta egy makkos tölgygaly és a fölkelő nap. A hazafias iparcikk „gesetzlich geschützt“, vagyis törvényes iparvédelem alatt áll. Már most, hogy mi áll e mögött a gyufaskatulya mögött úgyszólván, azt nem lehet tudni. Alig hihető, hogy a német Schulverein gyufagyárat tart fenn, ámbar az sem volna rossz gondolat. Valószínűbb, hogy valamelyik hazafias üzletemberrel áll szerződésben és ez a védjegy fejében a német iskolaegylet pénztárába adózik. Az mindenesetre bizonyos, hogy ebből a kicsiségből a német iskolaegylet hasznot húz és a mellett az jó reklám neki mindenütt, so weit die deutsche Zunge klinget. — Ezeket pedig nem azért mondjuk el, hogy szidjuk a németet. Ellenkezőleg. Dicsérjük az eszét, — hogy hazafias ügyét ilyen élelmessen tudja propagálni.

— **(A gyarmati csodavíz mint pálinka.)** A somogy megyei gyarmati csoda kutnak igen sok látogatója akadt, a hogy elterjedt a vízének csodás — de még senki által személyesen nem tapasztalt — ereje. Ha még az alföldről, Szeged környékéről is jöttek oda sarándokok — már pedig jöttek — mért ne mentek volna Baranyából is? Igenis mentek és egy pár ilyen gyarmati csodakutat látott asszonnyal esett meg az alábbi história. Tegnapelőtt este egy kilenc óra tájban gyalogoltak hazafelé, közel a falujokhoz, mikor egyszerre két valaki előugrott egy utaséli leshelyből és rájuk kiáltotta a „megállj!“-t. Az asszonyok megijedtek és futásnak akartak eredni, de mikor látták, hogy nem rablók az előugrott emberek, megálltak és bevárták őket. A két ember aztán egyenesen azzal a kérdéssel állt elő, hogy mit visznek az asszonyok a kezükben levő üvegekben. S mert erre a kérdésre fel is vannak a kegyelmeik jogosítva, hát az asszonyok odaadták nekik az üvegeket. „Ahá, pálinka!“ szólt az egyik és a másik már oda szólt a fehérsépségnek: „Mefogtunk, ugy-e? Előre mars!“ S csak aztán akkor képedtek el, mikor az asszonyok nevetve adták meg a választ a diadalmas felkiáltásra: „Dehogy pálinka az, ténsurak; gyarmati csodavíz, a mi jó arra is, ha valakinek nincs jó — szaglása!“

— **(Kiszolgált altisztek sérelme.)** A kiszolgált és erről igazolványt nyert altisztek az állami hivataloknál rendszeresített összes szolgálai és alsóbb rendű irodai és kezelési hivatalnoki állásokra tudvalevőleg elsőbbséggel bírnak. Ezen elsőbbségi joguknak azonban a kiszolgált altisztek legtöbb esetben nem sok hasznát vehették, részint mivel az említett állásokra a pályázatot az illető hivatalok többnyire ki sem hirdették, részint pedig, mivel a kiszolgált altisztek fölött másokat részesítettek előnyben. A belügyminiszter most fölhívja a törvényhatóságokat hogy a szóban forgó állásokra minden egyes esetben pályázati hirdetményt tegyenek közzé és ezeknél a pályázatoknál a

kiszolgált altiszteket az őket megillető előnyben részesítsék.

— **(Tejcsarnok Kaposvárott.)** Kaposvár folyton szaporodó népességének egészséges és elegendő tejjel való ellátása az ez iránt érdeklődő szakértők és termelők közt rövid idő óta megbeszélés tárgyát képezi, s mint halljuk, kilátás van rá, hogy tejszövetkezet, illetve ez által fentartandó központi tejcsarnok fog létesülni. Igen kívánatos volna ezen praktikus intézmény létesítése, mert — sok egyébtől eltekintve — különösen a gyermekeknek egyforma, jó tejjel való táplálása elejét venné a sok gyermek-betegségnek, mely Kaposvár leendő polgárait kiskorukban annyira megkínózza és évenként megtizedeli.

— **(Az időelőtti tartós szabadságolások)** ügyében a honvédelmi miniszter a mai napon a következő körrendeletet intézte vármegyénk törvényhatóságához: A szolgálati kor sorrendje szerint való időelőtti, tartós szabadságolásoknak, a legközelebbi ifjabb sorhadi évfolyamok rendjében és pedig a szolgálati kor, vagyis a tényleg eltöltött tényleges szolgálati időtartam, továbbá az elért katonai kiképzés foka szerint és a minősítvényre való tekintettel kell történnie. Különösen figyelembe veendő és pedig következő sorrend szerint azon katonák, a kik a) a védtörvény 33. vagy 34. §-ai alapján kedvezményben leendő részesítés iránt igényt emeltek, de az előirt teljes törvényes feltételek hiánya miatt a kért kedvezményben részesíthetők nem voltak; b) valamely földműves iskolát sikerrel végeztek, ha a tényleges szolgálatból való kilépésük után szülőik birtokának művelésénél közreműködnek, vagy a saját birtokukon maguk fognak gazdálkodni; c) besoroztatásuk állományba vételük előtt a mezőgazdaság terén működtek és ezek között különösen azok, akik állományba vételüket megelőzőleg valamely mezőgazdasági szaktanfolyamba felvétettek, vagy felvételüket tényleges szolgálatban állásuk ideje alatt biztosították, és azok, a kik az ipari munkások osztályába tartoznak. Mindezen esetekben azonban megkivántatik, hogy a figyelembe vételt érdemlő körülmények igazolva legyenek és a hadkiegészítési hatóságok egyetértőlegesen nyilatkozzanak.

— **(Megvert ember.)** Egy véresfejű ember állított be az éjjel 11 órakor a rendőrséghez. Ott eladta hogy a Farkas István-utcában megtámadta két részeg legény és botokkal úgy fejbe verték, hogy lerogyott a földre. Mikor magához tért, a két legény nem volt sehol és ő csak nehezen tudott bevánszorogni a rendőrségre. Meg is látszott rajta, hogy — tántorog és ezért haza küldték, hogy menjen és feküdjék le és majd reggel jöjjön kihallgatásra. Azonban hiába várták, nem jött. Ugy látszik, meggondolta magát és a verekedésben — részeg fővel — ő maga is ludas lévén, inkább elszenvedi a fejére kapott pár ütést, semhogy ő is bajba kerüljön.

— **(Őszi hangulat.)** Hasztalan bizonyít a naptár amellet, hogy még nyár van, hasztalan melegszik fel egy egy napra a napsugaras időjárás — ősz van már. A fecskék, golyák és többi vándormadarak még augusztus elején eltűntek, elutastak, a harmat-

ban fénylő lapályok felett pedig megjelent az őss speciálitása, az ökörnyal. A fák sürűn hullatják bádgyadt, sárguló leveleiket a fénynek sincs már olyan színe, élénk tüze mint nyáron. Kellemes ősi napok járnak idő előtt, mintha jelezni akarnák, hogy az idén korán beáll teljes szigorával a tél. Fájdalmas tapasztalás ez — hiszen az idén igazi nyár nem is volt . . .

Törvényszék.

§ A Csákány-familia. Egy szegény csizmadiaiparos állt ma a pécsi kir. törvényszék előtt, nejevel együtt, sikkasztással vádolva. Csákány Mihálynak hívják a jelenleg pécsi lakos. Éppen három évvel ezelőtt, 1893. évi november 18-án foglalatást vezetett ellene Strauss Ignác javára Schlesinger Ernő dr. ügyvéd 150 frt követelés és járulékaik erejéig. Csákányék ekkor még Siklóson laktak a összes ingó vagyoniukat lefoglaltatta hitelezőjük. A lefoglalt ingóságokra azonban igényperrel éltek Csákány gyermekei, Csákány Julia és ifj. Csákány Mihály. Az igényper is, meg talán az a körülmény is, hogy a követelés Csákányné ingatlan birtokára is be volt táblásva, azt okozta, hogy végrehajtható csak 1895. december 31-én árveresztett, mikor azonban a mintegy 100 frtra becsült lefoglalt ingóságokból csak 4 frt 50 kr. értékűt találtak meg. A többi szörinszáján eltűnt s így a végrehajtható sikkasztás

büntelte miatt feljelentette Csákány Mihályt és feleségét, született Pfeifer Máriát a pécsi kir. törvényszéknek, sőt még Csákány Julia megbüntetését is kérte. Ez utóbbit azonban kérdőre se vonták s csak Csákány Mihályt és a feleségét helyesték vád alá sikkasztás büntette miatt.

A ma megtartott végtárgyaláson a vádlott férj és feleség s a leányuk jelent csak meg. Ez utóbbi szülei ellen nem tanuskodván, a vádlottakkal röviden végzett az ítélőbiróság. Csákány Mihály beismerte, hogy ő — és egyedül csak ő, s nem a felesége is — eladta a lefoglalt ingókat. Eladta pedig azért, mert Siklósról Pécsre költözött s házbérét és községi adóját fizette ki a vételárból. Ez alapon aztán Zsolnay György kir. főügyész helyettes, közvádló el is ejtette Csákányné ellen a vádat s csak Csákány Mihályt kérte megbüntetni. A kir. törvényszék Csákánynét a vád alól fel is mentette, Csákány Mihályt pedig — tekintetbe véve a sok enyhítő körülményt — sikkasztás vétségében mondta ki bűnösnek s ezért három napi fogházra ítélte. Az ítélet jogerős lett, de az elítéltek, mivel fia jelenleg a hadgyakorlatokra van berukkolva, a kir. főügyész helyettes halasztást adott büntetése letülésére, míg a fia a katonáskodásból haza jön.

§ Csendőrök által bekísért vádlott. Épen ma egy hete irtuk meg hirrovatunkban, hogy a pécsi törvényszék körözteti Baumann Imre, volt pécsi lakost, súlyos testi sértés miatt. Ma reggel két fegyveres csendőr

beállította a kir. törvényszék elé Baumann Imrét, a kit tegnap fogtak el a szabolcsi országon. A szánalmas külsejű, akadémia becsülő, huszonnyolc éves vádlott id. Bolyai Imre ellen elkövetett súlyos testi sértésért annak idején a törvényszék által 6 hónap börtönnre ítéltetett, a mit a pécsi kir. ítélő tábla 4 hónapra szállított le. Ez ítélet meghirdetése végett köröztették a vádlottat, a ki azt mondja, hogy a szüleinél Szabolcsbányán tartózkodott. A kir. tábla ítélete ellen szintén felebbesett most; de felebbesett súlyosbításért a kir. ügyész is. A szánandó embernek nincs állandó lakhelye; munkát sehol sem kap s nő is ugyan, de azt sem tudja, hogy a felesége hol van. Olyan agrárocsakadt, hogy a törvényszék nem rendelte el vizsgálati fogságban tartását, hanem a lelkére kötve, hogy el ne távozzék a környékről, szabadlábra helyezte, míg ügyében a legfelsőbb bíróság is ítélkezik.

§ A kinek nem parancsol senki. Tápai Sándor, vörösmarti lakos, tartotta magát olyan embernek, a kinek nem parancsol senki s eme elvénél fogva egy alkalommal nem engedelmeskedett a községi éjjeli őrnöknek, sőt erőszakot használt velők szemben. E miatt aztán a hatóság elleni erőszak miatt vád alá lett helyezve s ügyében ma hirdették ki a végérvényes curiai ítéletet, mely két havi fogházat mér reá. Az ítélet kihirdetése után az elítélt át lett adva kir. ügyészségnek, hol két hónapig ugyancsak parancsol szóra fog élni.

— Nem mondom, hogy nincs, — felelé a másik dacosan. — Én kihívó kártyát csak hozzám hasonló rangoknak szoktam adni, az alacsonyabb állásu fenhéjazókat ily módon szoktam megfékezni. De ha többet akar tudni, meg fogja. Majd minden reggel vadászni megyek. Holnap szürkületkor például a tisztás felé fogok menni hajtóimmal. Nagyon szép hely; van ott egy magaslat, hol nincsenek fák, s hol rendszeren meg szoktam vigyázni a napfelkelését, míg kíséretem előre megy az erdőben. Mindig vannak pisztolyok övemben, mint most is, s ha valakinek kedve kerekednék megpróbálni ezeket . . .

— Elég, elég! — szakítá félbe Calistó. — Ott leszek; ne kételkedj; s az lesz az utolsó napfelkelte, a melyet önnek megérni engedek.

Eszel vége volt a párbeszédnek. Di Cardiana vállat vont ellenfele fenyegetésére s azon az uton, melyen jött, eltávozott; Calistó pedig kimért léptekkel szállt le a meredélyen.

Giovanni is érkezettnek látta az időt rejtekéből kibúvni s a kastélyba visszatérni; de mikor Calistót oly közel látta maga mellett elmenni, nem birt ellenállani, a vágnak, hogy meg ne szólítsa.

Halk hangon szólítá nevén Calistót. Calistó zavar s ingerültség közt fordult meg a hirtelen való hívásra, de azonnal felismerte az öreg szolgát s felé indulva kezét nyújtá neki.

— Istenem! — mondá Giovanni, mig az ifju kezét meghatva szorítá meg. — Mi történt?

— Mindent láttál? — kérdezte Calistó.

— Mindent, mindent; hallottam és láttam. Ó is.

Talán félórai szünet mulhatott el, mikor ugy tetszett neki, hogy az ágak megzörrentek, mintha valami óló lény járt volna ott.

Giovanni csupa szem-fül volt. Mellette hatolt föl egy ember a meredélyen.

A felfelé tartó ismeretlen nem vette észre Giovannit, ki legugolt egy cserje árnyékába s hiába igyekezett az ismeretlen arcvonásait felismerni, ki a földre nézett s széles karimájú kalap árnyéka alá az arcát.

Mikor az ismeretlen a fal tövébe ért, megállt egy fatörzshöz támaszkodott s az öreg szolgának hátat fordítva, a jobb szegleten levő torony felé tekintett.

A falnak arra a részére, a hová az ismeretlen tekintett, Cecilia marchesa szobájának egyik ablaka nyílt. Az a szoba volt, mely gyermekkorában volt számára berendezve s melyet gyöngéden szeretett; mig férje szobája délre nézett, az övé, mely két-három szobával távolabb esett, éppen a szögletbe jutott, egyik ablakával nyugatra, a másikkal északra.

Ugy látszott, hogy az idegen nagyon jól tudta ezt, mert ez volt fáradságos éjjeli bolyongásának célja. Néma csönd uralkodott a mezőn, csak halk lombzugás hallatszott a szél fuvalmától és a tücsök egyhangu éneke a domb zsombékai között.

Ez a jelenet jó ideig tartott. — Mit csinál Di Cardiana marchese? — gondolta magában a szolga. S miért nem jön elő rejtekéből?

De Di Cardiana marchese még nem bujt elő, megvolt rá az oka. Várt, hogy az ismeretlen által oly figyelmesen vizsgált ablak megnyilik-e. De várakozását nem koronázta siker; jól észrevette az idegen mozdu-

§ **A Kis Kovácsok.** Mauthner Adolf kiscsányi kocsmárosnak rendes vendége volt Kovács Józsefné Kollár Marcella. Vásárolt nála mindenféle italt, de mikor fizetésre került a sor, olyan 50 frt különbözet volt köztük, a mit az asszony nem akart kifizetni s a kocsmáros meg követelt. S mert barátságos uton nem tudtak dűlőre vergődni, Mauthner beperelte az asszonyt s a szentlőrinci járásbírósnál két tanuval igazolta, hogy mikor összeszámoltak, az asszony elismerte az 50 frt tartozást. Természetesen, megnyerte a pert és Kollár Marcellának fizetnie kellett. Fizetett is, azonban ugyanekkor feljelentette a két tanut, Kis Kovács Jánost és a feleségét, kik iványi lakosok, hamis tanuzás, — Mautnert pedig felbujtás miatt. Vádját arra alapította, hogy mikor Kis Kovácsék Szentlőrincről vele együtt haza utastak, nevetve mondták neki, hogy ők nem is ismerik, nem is látták soha.

Kis Kovácsék és Mauthner Adolf a bűnvizsgálat után vád alá is lettek helyezve s ma tartották volna meg ellenük a pécsi kir. törvényszéknél a végtárgyalást. Azonban úgy a vádlottak, mint a panaszos újabb tanukat jelentettek be, kiknek kihallgatása elkerülhetetlenül szükséges s ezért ez új tanuk kihallgatását is elrendelte a bíróság s a végtárgyalást elnapolta.

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel kérjük, sziveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

Legujabb brillánt-ékszerek u. m. kar-kötők, gyűrűk, fülbevalók, haj-, mell- és nyaktűk, továbbá valódi arany, ezüst urinői órák és lánczok valamint valódiezüst és china ezüst iparművészeti tárgyak és különféle ékszerek igen dus választékban és igen mérsékelt áron kaphatók Schönwald Imre ékszer-gyárosnál Pécsen, Király-u. hatyü épület. Kivánságra fenti czég minden-hová választékot beküld.

TÁVIRATOK.

— **A cári pár Bécsben.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A cári pár Bécsbe való bevonulásának nem kedvezett az idő, folyton esik, de azért az utcákon, amelyeken a cári pár keresztül halad, óriási a néptömeg. A néptömeg előtt katonaság képez sorfalat. Az északi vasutól a burgig háromszoros katonai kordon állott, a járdákat pedig óriási tömeg tartotta megszállva a bevonuláskor. Az udvari vonat 10 és fél órakor robogott be a pályaudvarba; a vonatról először a cárné, utána a cár szállott le. Az uralkodók kétszer megcsókolták egymást, ugyanigy az uralkodónők; mire királyunk a cárnénak, a cár pedig Erzsébet királynénak kezet csókolt. A cári pár ezután a főhercegeknek nyújtott kezet, mire az uralkodók megszemlélték a diszszázadot. Királyunk Lobanow külügyminisztert kül-

nösen kitüntette. Ezután remek fogatokon kezdetét vette a bevonulás. Az első kocsiiban az uralkodók, a másodikban az uralkodónők ültek. Az óriási néptömeg zajos ovációkkal, kalap- és kendőlengetéssel üdvözölte őket, mit a cár többször megköszönt. A két uralkodó a bevonulás alatt folyton élénken társalgott. A burgnál a főudvarmester fogadta a fejedelmi vendégeket, kiket a szertartási terembe vezetett, hol az udvari méltóságokat, minisztereket, köztük Bánffy és a magyar minisztereket bemutatták a cárnak.

— **A dunapataji választás.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A dunapataji választás óriási botránnyal végződött. Földváry leitatott választói százával elfoglalták a választási helyiséget, ami ellen Sima Ferenc tiltakozott és fölkerlte Förster bizalmi férfait a távozásra. Förster kalocsai választói egyáltalában nem szavaztak le. Az izgatottság óriási.

— **Oláhok agitációja.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Az erdélyrészi oláh kulturegyesület lugosi gyűlésén kimondotta, hogy akciójukat a magyarhoni románlakta vidékekre is kiterjesztik.

— **Bánffy b. a cárnál.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Bánffy Dezső b. miniszterelnök ma külön kihallgatáson megköszönte a cárnak az ajándékkal küldött Rákóczy-kardot. A cár örömet fejezte ki, hogy a magyar nemzet jó intencióját megértette.

latából, hogy távozni akar. Akkor kiosont egy bokor mellől s az idegen felé tartott.

Giovanni látta ezt rejtekhelyéből és megrezsent, bár tudta, hogy Di Cardiana is várta megjelenését. Ismeretes tény, hogy a legbátrabbak sem tudnak bizonyos féltékenységet leküzdeni, mikor szemük előtt valami küzdelem kezdődik.

— Mit csinál ön itt? — kiáltá a marchese az ismeretlen elé lépve. Egyik kezében lovagló ostarát tartá, míg a másikkal övébe nyult.

Az ismeretlen megállt, fejét hátravetvé csudálkozásában; azután rövid szünet után felelé:

— Kiránduláson vagyok. Azt hiszem, hogy ez a vidék mindenki számára szabad.

— Nem; — felelt a marchese, — ön itt az én házámban van.

— Azt nagyon hamar mondja, Di Cardiana Albert marchese ur; várja be legalább Emmánuel gróf halálát.

— Ő apósom, ezt tudnia kell önnek; s ha ő volna itt, a hol most én, nem tenne mást, mint a mit én és elüzné birtoka területéről Caselli Calisto urat.

— Meghiszem, meghiszem; s én azonnal elmennék, ha nem volna szokásom el nem menni arról a helyről, a hol olyan kihívó magatartással beszélnek hozzám, mint ön bánik velem, marchese ur!

E szavak után némi kis szünet állott be, mialatt haragtól elfutva, mely kitöréssel fenyegetett, egymásra bámultak.

Di Cardiana marchese kezdte meg a beszédet.

— Mit csinál ön itt? mit akar? Minden éjjel láthatni, a mint azt az ablakot figyelmesen, kitartóan vizsgálja, éppen úgy, mint Párizsban. Azt hiszi talán, hogy ott nem láttam folytonosan lakásom körül ólálkodni lépteinket követni, a sétákon, a színházban, mindenhol keresni nőnek pillantásait, ki az én nevemet viseli? Ha akkor meg nem bánthattam önnel vakmerőségét, mert a botránnyal félttem: azt hiszi talán, hogy elengedtem büntetését? Ön itt az én házámban van s azt az ablakot kémleli. Azt várja, hogy az ön gondolatainak asszonya megjelenjen, hogy egy virágot dobjon, vagy édes ígéretet susogjon?

— Vigyázzon, marchese ur! — felelt szigorú pillantással Caselli. — Rágalmazza azt a nőt, ki az ön nevét viseli. Gyáva! . . .

— Bravó! — mondá magában az öreg Giovanni, urnőjének e bátor védelmére.

De öröme kevés ideig tartott. Alig ejté ki Caselli e szavakat, Di Cardiana marchese lovagló ostará fűtyölt a légben s erősen szállt Calisto arcára.

Azt hitte Giovanni e pillanatban, hogy e két ember két haragos vadállat örült dühével fog egymásra rohanni.

S Calisto valóban kezeit ütésre készen felemelte, de visszatartá, bár nagy megerőtetésébe került. Oly hangon szólt ellenfeléhez, melyből a legrettenetesebb harag villama villama cikkázott elő:

— Marchese! Azt gondoltam, hogy az önhöz hasonlók csak háttas paripák ingerlésére használják a korbácsot, s hogy lovagias embereknek van bátorságuk kardhoz, vagy pisztolyhoz nyulni.

— **Fogorvosok kongresszusa.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Ma vette kezdetét a fogorvosok kongresszusa. Üdvözlő beszédet dr. Grósz Sándor mondott. Ezután küldöttség ment a diszelnökökért, Chyzer Kornélért és Fodor Józsefért, a kiket szintén Grósz üdvözölt. Chyzer a belügyminiszter nevében válaszolt, Grósz ismertette ezután a kongresszus célját és dr. Duckert előadást tartott a fogászat történetéről.

— **Udvari ebéd.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A tegnapi udvari ebéden a Bécsben időző főhercegek, főhercegnők, a cár kísérete, számos notabilitás, köztük Bánffy b. miniszterelnök, Darányi, Dániel, Percel, Jósika b. és Fehérváry b. miniszterek vettek részt. A király a cári párra, a cár a királyra és királynéra emelt poharat.

— **A hatalmak együttes fellépése.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Konstantinápolyban a nagyhatalmak követői mai értekezletükön elhatározták, hogy kollektív jegyzéket intéznek a portához, intve a legutóbbi eseményeknek esetleg veszélyes következéseire. Kérik a portát, hogy az ártatlanok üldözését akadályozza meg. Calice báró osztrák-magyar nagykövetnél megjelent a külügyminiszter, sajnálkozva vette tudomásul a tegnapi esetet és biztosította, hogy hasonló esetek többé nem fognak előfordulni.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

4083. sz.
tkvi 1896.

Árverési hirdetmény.

A sásdi kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Part Antal császtai lakos végrehajthatónak, özv. Hebach Ádámné szül. Porhauer Erzsé szászvári lakos végrehajtható ellen 36 frt 40 kr. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajthatási ügyében a sásdi kir. járásbíró-területén levő, Császtán és határában fekvő, a császtai 56. sz. tjkvben felvett f 69. hrsz. 33. sz. ház, belsőség, erdő és legelő illetőségre 286 frt, az u. o. 191. hrsz. szőlőre 60 frt, az u. o. 100. sz. tjkvben felvett 171 hrsz. szőlőre 148 frt, és az u. o. 424 hrsz. szőlőre 50 frt. az árverést 544 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1896. évi október hó 24. napján d. e. 10 órakor Császtán, a községi házban megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 28 frt 60 krt, 6 frt, 14 frt 80 krt. 5 frt készpénzben, vagy az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Sásdon, 1896. évi július hó 21. napján. A kir. járásbíró mint tkvi Hatóság.

Warga Jenő
kir. aljárásbíró.

13385. sz.
tkv. 1896.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Schvarcs és Bruch mohácsi cég és csatlakozás folytán Driesz Lajos ügyvéd pécsváradai lakos végrehajthatóknak, Bakó Mátyásné szül. Kozári Katalin szebényi lakos végrehajtható ellen 171 és 210 frt tőkekövetelés s jár. iránti végrehajthatási ügyében a pécsi kir. törvényszék és a pécsváradai kir. járásbíró-területén levő, Szebény határában fekvő, a szebényi 659/0. sz. tjkvben felvett I 2—14. soroz. 1/4 telekre, a B. 4. alatt legifjabb Bakó János javára legelő illetmény tulajdonjoga fentartásával 808 frt becsárban az árverést elrendelte, s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1896. évi szeptember hó 29. napján d. e. 9 órakor Szebény községben a jegyzői irodában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 80 frt 80 krt, készpénzben, vagy az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécsett, a kir. törvényszék telekkönyvi osztályánál 1896. évi július hó 7-én.

Bogyay Pongrác

kir. törvényszéki bíró,

12046. sz.
tkvi 1896.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Kocsáncsi József végrehajthatónak, kk. Kovács Márton és János végrehajtható ellen 22 frt 80 kr. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajthatási ügyében a pécsi kir. törvényszék és a pécsi kir. járásbíró-területén levő, Somogy község határában fekvő, a somogyi 217. sz. betétben felvett I. 170. has. 85 sz. házra, udvarra és 171/1. has. részre 450 frt becsárban, mint kikiáltási árban, az árverést elrendelte, s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1896. évi szeptember hó 17. napján d. e. 10 órakor Somogy községben a bíró lakásán megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 45 forintot készpénzben, vagy az 1881. november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8-ik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Pécsett, a kir. törvényszék tkvi osztályánál 1896. évi június hó 12. napján.

Lukrics István

kir. táblai bíró.

Hirdetések jutányos áron vétetnek fel kiadóhivatalunkban.

Hirdetmény.

A nagyméltóságú vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszteriumnak f. évi augusztus hó 17. napján 40843. sz. a. kelt magas engedélye alapján Pécsett egy

4 osztályu nyilvánossági joggal felruházott polgári fiúiskola

f. év szeptember havában az első osztályllyal megnyilik.

Ez intézetben a latin és francia nyelvet is mint rendkívüli tantárgyat előadják.

A tandíj havonként 4 frt.

A beiratások a pécsi felső kereskedelmi iskola helyiségeiben (Kossuth-utca 5. sz. a.) eszközöltetnek f. évi szeptember hó 1. napjától kezdve.

Ugyanott bővebb felvilágosítást nyujt

az igazgatóság.

Pécs, 1896. augusztus hó.

TAIZS JÓZSEF

Pécsett,

Mária-utca 1. szám a királyi tábla átellenében.

Könyvnyomda, könyvkötészet, nyomtatványraktár, papirkereskedés.

Ajánlja a kor igényeinek megfelelő berendezésü

könyvnyomdáját

nagyobb művek, folyóiratok, körlevelek, számlák, falragaszok, meghívók, tánczrendek, hivatalos és gazdasági táblázatok, részvények, alapszabályok, névjegyek, stb. stb. elkészítésére.

könyvkötészete

fel van szerelve papirmetsző, sodronyfüző, perforirozó, számozó, aranyozó stb. géppel, melyek segélyével a legegyszerűbbtől a legdiszesebb munkáig minden elkészíthető.

Nyomtatvány raktárából

körjegyzői, papi és ügyvédi nyomtatványok jó papiron olcsó árért kaphatók.

Papirkereskedésében

nagy választékban kaphatók fogalmi, szines és fehér író papirok, különböző súlyban és minőségben; itató papirok, levélpapirok dobozokban, írotollak, tollnyelek, különböző színű tinták, gummi arabicumok, fehéreneműt jelző tinták, kaucsuk bélyegző tinták, pecsétviaszok stb. stb. eféle czikkek, olcsó áron.

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.